

LLIBRES DE POESIA

I

FLUID - POEMES DE SEBASTIÀ SÁNCHEZ - JUAN

El primer llibre de poemes de Sebastià Sánchez-Juan ens ha fet evocar el record d'aquells dos malaguanyats poetes Joaquim Folguera i Joan Salvat-Papasseit, els quals dins les seves estravagàncies tipogràfiques que feien remoure l'esperit retrospectiu dels vells poetes inflats de retòrica i poètica, ens feien endevinar en llur fons una ànima pura i plena de sensibilitat poètica, com ens ho saberen demostrar, tard o d'hora, en els seus poemes *ben fets*, on el metre i la rima semblaven eixir d'escola junts.

L'avantguardisme a Catalunya no ha tingut imitadors falsos, ans al contrari; ha fet ressó en el cor de veritables poetes, com Joaquim Folguera, Salvat-Papasseit, Josep M.ª Junoy, J. V. Foix, i darrerament, Sánchez-Juan. Dins l'obra poètica de Joaquim Folguera hi ha una sèrie de sonets meravellosos, on la justesa i pulcritud de les imatges, concretes, no defuig pas la construcció antiga. Joan Salvat-Papasseit ha escrit cançons i poemes ben dignes de posar-los al costat de l'obra del nostre gran Maragall, i el mateix Sánchez-Juan d'ençà de la publicació de *Fluid* ha publicat en «El Dia» de Terrassa i a «La Veu de Catalunya» alguns sonets que el posen al costat dels intel·ligents i cultes, i creiem que a no trigar gaire veurem gustosos la publicació del seu segon llibre amb un sortit

de sonets meravellosos, car nosaltres creiem que l'avantguardisme té dues èpoques pels seus conreuadors; primera: expressió exacte de la idea i del pensament del poeta, sense enfarfec retòric que els vesteixi i els transformi fins a fer-los-hi perdre la gràcia i la sensibilitat, i segona: donar forma a la idea i als conceptes fins a arribar a la depuració total de l'obra d'art plena d'originalitat i de veritable bellesa.

Així ens ho demostraren en Joaquim Folguera i Salvat-Papasseit, i no gens menys ho esperem de Sánchez-Juan.

*
**

Heu's-aquí com en Sánchez-Juan en el seu primer llibre se'ns mostra un esperit refinat i concret en l'expressió justa i viva de les imatges; diu: per exemple:

*jo podria morir
com un rampell de lira ressentida
o com la flama somnolent.*

Un rellotge ritmaria l'oblit.

I no sabriem acabar sens esmentar aquell poema, potser el millor i més delicat del llibre que duu per títol *Si jo tingués promesa* en el qual se'ns mostra com un infant cobejador de la més gran joguina, al qual la mateixa il·lusió de tenir-la li fa dir que si li fos donada,

tallaria a la nit una branca d'estrelles
per ferli'n braçalets.

*Ella m'esperaria al port
dins d'una barca
—penjant de la seva mà
li fruitaria el fanal.*

I quan de lluny, de lluny, els seus es-
guards s'haguéssin telegrafiat, ell, l'infant-
poeta

*correria
i saltaria
a la barca del seus braços
a besar-li l'estrella del front.*

En el poema «Natura extàtica» mentre
«el sol beu les colors de les flors que es
desclouen» el seu esperit delicat li fa ob-
servar que

*una mica d'aire fa vibrar lleument
l'argent del timbre del telèfon*

mentre

*un triangle floral s'evapora
amb un perfum de sol.*

I encara en la darrera part del llibre
«Finestres» on ell posa per lema aquesta
justa expressió :

*a cada finestra,
ha florit un poema.*

s'hi troven imatges molt originals que de-
fineixen la seva personalitat de poeta. Amb
una certa gràcia a voltes plena de timidesa
ens diu que :

*Una minyona de servei
de la mà de la qual s'allibera la gràcia
gronxa la claretat de l'auto qui passa
en el càntir de vidre que li penja de la mà.*

I quan ens parla de les violetes diu que:

*donarien llum
sinó fossin gelades de por*

o bé present davant de l'Oceà

*la voluptat de lliscar dels vaixells
amb garlandes d'estrelles.*

ja en el final del llibre.

Esmentarem «Marxa radiant núm. 1»,
«Bosc», «Somni», «Envelat» i «Finestres»
paral·lelament amb els poemes ja esmen-
tats, esperant que En Sánchez-Juan ens
dongui ben aviat un altre llibre on es vegi
del tot ben definida la seva personalitat.

J. M.^o PROUS I VILA

CARROSSER

*Volta, volta, carrosser,
—cavallets, galls, camells, barques,
llums elèctrics de colors
que s'encenen i s'apaguen,
mainada, música, espills,
alces i baixes, mirades,
—riu, amor, si plou la nit
sobre el paraigues de plata.
Volta, volta, carrosser...*

*Banal cursa d'esquirol :
anem enllà sense moure'ns;*

*després ja ens faran saltar
els qui s'esperen per córrer.
Volta, volta, carrosser...*

*Sempre passaven de llarg
un soldat i una criada
—ara hi passaria jo
amb l'amiga que em deixava.
Volta, volta, carrosser...—
Cada volta més rialles.*

SEBASTIÀ SAMCHEZ-JUAN